

Les illes Formigues.

El far de formigó i planta circular de les illes Formigues recorda la tragèdia de la nit de difunts de 1869, quan un vendaval de llevant va destruir un altre far —de planta quadrada— que hi havia en el mateix punt i acabà amb la vida de la dona, tres fills i l'ajudant del faroner.

Les illes Formigues són un grup d'illots que es troben enfront del cap de Pals, a unes dues milles i mitja de la costa. Les tan nues roques de la superfície es cobrixen de vida davall l'aigua; ací proliferen comunitats bentòniques diverses i abundants, sobretot en els primers metres, on la llum encara permet que l'activitat fotosintètica siga intensa.

Una miríade de peixos aprofita estes condicions.

També una estrella indolent que espera sobre la roca... i una sinuosa morena que ix de caça entre les algues; la particular adaptació del seu cos a la natació fa que parega que no fa cap esforç per a moure's, que només ha de deixar-se arrossegar pel corrent. Va cap a la seua cova; s'ha instal·lat en unes restes, un cadàver que jau camuflat entre tanta vida.

El 13 d'agost de 1906, el transatlàntic a vapor *Sirià* es va partir en tres, i ací, van quedar els seus trossos, disseminats en la zona que des de 1995 és reserva integral.

Entre els ferros coberts d'éssers vius, uns pocs bussos autoritzats busquen peces que compten quelcom de les vides que es van perdre.

Ni el far ni les cartes de navegació van evitar que el vaixell s'arrossegara sobre el davall. Entre la sorpresa i la por, van esclatar les calderes del transatlàntic italià i van fer volar les cobertes del passatge que estaven sobre elles.

Més de dues-centes persones de les huit-centes que fugien de la fam no aconseguiren ja mai arribar a Amèrica. Eren emigrants italians i espanyols, molts embarcats il·legalment a canvi de diners per una tripulació l'error de la qual va ser la causa que embarrancarà el vaixell, del qual van fugir abandonant als passatgers amuntegats.

Ara, la vida que cobrix les restes pareix retre homenatge a aquelles vides perdudes per la mala sort o per la cobdícia.

Les roques dels baixos de les illes Formigues continuen albergant algues, corals, esponges, estrelles, peixos, i els ferros del *Sirià* ja són refugi d'animals i substrat bentònic, una peça més de l'ecosistema submarí del Cap de Pals, a on el plàncton sobre el qual es recolza tota la xarxa tròfica arriba amb els corrents.

No va ser el primer ni l'últim naufragi. La tragèdia s'alterna amb l'esplendor en les illes Formigues.